



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. K., bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. M. V., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 309/2000 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. M. K. odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2006 doručená sťažnosť Ing. M. K., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. V., M., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 309/2000.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv v konaní, ktorého predmetom bola žaloba sťažovateľa o uloženie povinnosti žalovanému vymeniť vadné vozidlo predané v obchode za nové. Okresný súd 28. apríla 2006 konanie zastavil a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania, pretože žalovaná obchodná spoločnosť bola zrušená rozhodnutím konkurzného súdu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku podľa § 68 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a 28. marca 2006 bola vymazaná z obchodného registra.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol prehľad úkonov okresného súdu a poukazuje na nariadenie prvého pojednávania po viac ako dvoch rokoch od podania žaloby, ako aj značné časové odstupy medzi jednotlivými pojednávaniami a celkovú neprimeranú dĺžku konania. Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal nález, ktorým vysloví porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 24 C 309/2000 a prizná sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 600 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na okresnom súde zistil, že uznesenie o zastavení konania č. k. 24 C 309/2000-135 z 28. apríla 2006 nadobudlo právoplatnosť 25. mája 2006.

## II.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Sťažovateľ sa obrátil so sťažnosťou na ústavný súd v čase, keď namietané konanie bolo už právoplatne zastavené, a teda v konaní už nemôže dochádzať k porušovaniu základných práv sťažovateľa, a preto ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti už ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľa nerozhodoval.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2006